

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8C/252/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113229764
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Chamula
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113229764.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom Mgr. Dušanom Chamulom, v právnej veci navrhovateľky: I. N., M.. N., T.. XX.X.XXXX, H. Ž., H. X. Č.. XXXX/XX, zastúpená JUDr. Ivou Pavlíkovou, advokátkou, so sídlom advokátskej kancelárie v Žiline, Jána Milca č. 11, proti odporcovi: C. S., T.. XX.X.XXXX, H. U., N. Z. Č.. XXXX/XX, v konaní o zapretie otcovstva voči mal. R. N., T.. XX.X.XXXX, zastúpenej Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že odporca C. S., M.. S., M..Č.. XXXXXX/XXXX, nie je otcom maloletej R. N., T.. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z matky - navrhovateľky I. N., M.. N., M..Č.. XXXXXX/XXXX.

Ž i a d e n z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 13.9.2013 domáhala určenia, že odporca C. S. nie je otcom mal. R. N.Ú., T.. XX.X.XXXX, pochádzajúcej z matky - navrhovateľky a zároveň, že otcom mal. R. N., T.. XX.X.XXXX, je I. M., M..Č..: XXXXXX/XXXX, H. Ž., O.. Y. XXX/X.

V skutkovom odôvodnení navrhovateľka uviedla, že otcovstvo voči mal. R. N., T.. XX.X.XXXX, bolo určené súhlasným vyhlásením účastníkov konania. Formu súhlasného vyhlásenia rodičia zvolili preto, že matka mala v rozhodnej dobe, t.j. cca do apríla 2012 intímny pomer s odporcom a až následne, po rozchode a nadviazaní novej známosti s I. M., zistila, že je tehotná. Po narodení maloletej však aktuálny partner I. M. požiadal, aby si dali urobiť v súkromnej spoločnosti MEDGENE, s.r.o., testy DNA, nakoľko dieťa sa na neho podobalo. Testy DNA potvrdili, že biologickým otcom je I. M., nie odporca.

Odporca s návrhom na zapretie otcovstva súhlasil a netrval na nariadení pojednávania.

Na pojednávanie dňa 3.2.2014 sa odporca nedostavil. Vzhľadom na jeho písomné stanovisko súd vec prejednal v neprítomnosti odporcu podľa § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb..

Navrhovateľka zobrala svoj návrh v časti, v ktorej sa domáhala určenia otcovstva voči mal. R. N., T.. XX.X.XXXX, späť. Z tohto dôvodu súd konanie v uvedenej časti zastavil Uznesením zo dňa 3.2.2014, č.k. 8C/252/2013-19, podľa § 96 O.s.p. a ďalej sa zaoberal zapretím otcovstva voči maloletému dieťaťu.

Dokazovaním vykonaným výsluchom navrhovateľky, svedka I. M., oboznámením sa s listinnými dôkazmi (rodným listom maloletej R. N., T.. XX.X.XXXX, vyhláseniami odporcu a svedka I. M.), zistil nasledovný skutkový stav:

Z rodného listu maloletej R. N. vyplýva, že sa narodila dňa XX.X.XXXX D. I. a ako rodičia sú v Knihe narodení matričného úradu Martin vo zv. XXX, M. XXXX, G.. XX, C. C.. Č.. XXX, zapísaní účastníci konania, t.j. navrhovateľka a odporca.

Navrhovateľka, odporca i svedok I. M., T.. XX.X.XXXX, H. Ž., O.. Y. XXX/X, zhodne uviedli, že biologickým otcom maloletej R. N., T.. XX.X.XXXX, nie je odporca, ale práve prítomný svedok I. M.. Potvrdili to aj biologické testy v spoločnosti MEDGENE, s.r.o..

Podľa § 90 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine): Ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine: Muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

Zákonná domnienka otcovstva svedčí odporcovi podľa § 90 ods. 1 Zákona o rodine, keď otcovstvo voči mal. R. N. bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov - účastníkov konania. Vzhľadom však na zhodné vyjadrenia navrhovateľky, odporcu a svedka I. M., podporené biologickými testami súkromnej spoločnosti, o tom, že otcom maloletej R. N., T.. XX.X.XXXX, nie je odporca, ale svedok I. M., súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel a otcovstvo odporcu k maloletemu dieťaťu zaprel.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého: Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť. Súd vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa v osobitnom charaktere konania a v skutočnosti, že o zapretí otcovstva mohol rozhodnúť len súd bez ohľadu na vôľu a súčinnosť účastníkov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté

dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 O.s.p., ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.